Rok VIII Nr 6

Poznań, 15 marca 1950

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Poznań, ul. Młyńska 5

KONTO P. K. O. nr V-945
NR TELEFONU 518-55

PRENUMERATA: rocznie . . . zł 360; kwartalnie . . „ 90; pojedynczy numer „ 20

OGŁOSZENIA: drobne: 1 słowo . zł 10; napis: 1 słowo . „ 20; reklamy 1 cm² . . „ 40

Wychodzi 2 razy w miesiącu

Dalsze rozporządzenie o podatku od wzbogacenia z dnia 11. II. 1950 r.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr 4/50 ukazało się następujące

Rozporządzenie Ministra Skarbu

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania art. 23, 26 i 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 26 ust. 2 oraz art. 35 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz U. R. P. z 1946 r. Nr 27, poz 173, z 1948 r., Nr 36, poz 248 i Nr 52, poz. 413 oraz z 1949 r. Nr 53, poz. 419) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1949 r. w sprawie wykonania art. 23, 26 i 35 dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 321) wprowadza się następujące zmiany:

1. w § 2 ust. 1 początkowe zdanie otrzymuje brzmienie:
„Do odraczania i rozkładania na raty należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych, z wyjątkiem należności określonych w ust. 2 i 3, uprawnione są":
2. w § 2 dodaje się nowy ust. w brzmieniu:
3. Do odraczania i rozkładania na raty należności z tytułu nadzwyczajnego podatku od wzbogacenia wojennego wymierzonego na podstawie przepisów Działu II dekretu z dnia 13. kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 13, poz. 72 i z 1949 r. Nr 45, poz. 333) uprawnione są.
a) izby skarbowe — do kwoty 8.000.000,— zł na okres czasu do 3 lat,
b) urzędy skarbowe — do kwoty 2.000.000,— zł na okres czasu do 18 miesięcy;"
3. w § 3 ust. 1 początkowe zdanie otrzymuje brzmienie:
„Do umarzania należności Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań podatkowych z wyjątkiem należności głównej z tytułu zaliczek i należności wymienionych w ust. 3 uprawnione są:
4. § 3 dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:
3. „Do umarzania należności z tytułu zryczałtowanego podatku obrotowego obliczonego i pobieranego przez urzędy celne zgodnie z art. 17 ust. 1 dekretu z 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) uprawnione są:
a) dyrekcje ceł — do kwoty 50.000,— zł,
b) urzędy celne — do kwoty 10.000,— zł".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 grudnia 1949 r.

Minister Skarbu: K. Dąbrowski.

Ruch organizacyjny emerytów w Polsce

Chełm Lubelski: Nasz Oddział Związku Emerytów liczył w dniu 31 grudnia 1949 członków 253. W roku sprawozdawczym odbyło się jedno Walne Zebranie członków i 6 posiedzeń członków Zarządu. Przychód wynosił w r. 1949 — 80.527 złotych a razem z pozostałością kasową z roku 1948 kwotę 102.255 zł. W roku sprawodawczym rozchodowano 69.486 zł, saldo na dzień 1. 1. 1950 wynosi 32.769 zł.

Z tej sumy przekazano 5/10 na rzecz Okręgowego Związku Emerytów Państwowych w Lublinie i na rzecz Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów w Warszawie 13.935 zł.

Dary Unrra rozdzieliliśmy przez losowanie najbiedniejszym członkom Związku. Wydział Aprowizacyjny przy Starostwie Powiatowym w Chełmie przydzielał członkom naszym od czasu do czasu słoninę. O. R. Z. Z. w Lublinie dało nam 300

sztuk wkładek do legitymacyj członkowskich na zakup różnych towarów w P. D. T. i w Centrali Tekstylnej. P. R. Z. Z. w Chełmie przydziela nam stale legitymacje do kina.

Kolbuszowa: Z końcem roku 1949 mieliśmy 70 członków, co w stosunku do roku 1948 świadczy o stałym rozwoju Koła, stan kasy na dzień 31 grudnia 1949 wynosił 6.728 zł. W roku sprawozdawczym odbyły się 2 posiedzenia Zarządu oraz 1 zwyczajne i dwa nadzwyczajne Walne Zebrania. U władz miejscowych wyjednaliśmy dwie zapomogi dla członków nie pobierających emerytur z powodu wstrzymania do czasu weryfikacji. Trzech członków otrzymało zapomogę z Zarządu Gminy Kolbuszowa Górna. Związek Zawodowy przyznał członkom talony na mięso i tłuszcze. Z powodu szczupłości naszych funduszów nie założyliśmy dotychczas żadnych agend przy naszym Kole.

Krosno. Koło nasze liczy 200 członków, stan kasy wynosił w dniu 31 grudnia 1949 — 18.845 zł. W roku sprawozdawczym odbyliśmy dwa Walne Zebrania i 7 posiedzeń Zarządu. Z P. R. Z. Z. wyjednaliśmy wkładki mięsne, zniżki kinowe i 7 talonów na obuwie gumowe. Dary Unrra rozdzielone zostały pomiędzy najbiedniejszych członków. Z nadwyżki budżetowej z roku 1948 udzielił Zarząd najbiedniejszym członkom zapomóg w łącznej sumie 19.505 zł.

Łuków: Zrzeszenie nasze zorganizowało się dn. 31 sierpnia 1947 r. przy udziale 42 osób. W dniu 31 grudnia 1949 r. mieliśmy 114 członków. W roku sprawozdawczym odbyliśmy dwa Walne Zebrania członków i 3 posiedzenia Zarządu. Przychód w r. 1949 wynosił 22.157 zł, rozchód 8.719 zł, saldo kasowe z końcem roku wykazało kwotę 13.438 zł. Oprócz zniżki podatku od lokali nie otrzymaliśmy żadnych ułatwień ani ulg.

Nowy Targ: Związek nasz istnieje od 1 listopada 1945 r. i posiada własny statut zatwierdzony przez władze. Z końcem roku 1949 liczył Związek 117 członków płacących składki. Stan kasy w dniu 31 grudnia 1949 wynosił 43.861 zł. W roku sprawozdawczym odbył Zarząd 7 posiedzeń i jedno Walne Zebranie członków. Zarząd nabył i rozprowadził między członków 80 ton węgla na zimę, udzielając kilku członkom, nie mogącym od razu zapłacić należności kredytu. Członkowie korzystali ponadto z bonów na tłuszcz i mięso oraz z talonów na buty gumowe. Najbiedniejsi otrzymali wyjednane przez Związek Zrzeszeń dary Unrra. Posiadamy własną Kasę Pośmiertną z której wypłaciliśmy rodzinom trzech zmarłych członków po dziesięć tysięcy złotych.

Ze składek członkowskich, wynoszących po 20 zł miesięcznie wpłacał nasz Związek po 2 zł do Związku Zrzeszeń przez Okręgowy Związek w Krakowie do końca listopada 1949 roku włącznie. Od grudnia 1949 płacimy składki bezpośrednio do Związku Zrzeszeń w Warszawie.

Praca nasza jest utrudniona z powodu braku własnego lokalu, odbywa się ona w mieszkaniu prywatnym przewodniczącego i skarbnika.

Przeworsk: Liczba naszych członków wynosiła z końcem grudnia 1949 roku 140 osób. Stan kasy 6.905 zł. W roku sprawozdawczym odbyliśmy 3 posiedzenia Zarządu, jedno zwyczajne i jedno nadzwyczajne zebranie członków. Zarząd wyjednał dla członków bony na mięso i tłuszcze, rozdzielił otrzymane dary Unrra pomiędzy 21 członków. Jako stowarzyszenie samoistne, oparte na własnym statucie należymy do Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów w Warszawie i tam wpłacamy składki członkowskie.

Prace na naszym terenie są bardzo trudne ponieważ 2/3 naszych członków to wdowy i emerytki w wieku ponad 60 lat wieku, nie orientujące się we własnych sprawach. Młodsi mężczyźni pracują, starsi, schorowani robią co mogą, by ulżyć doli członkom. Np. prezes lat 71 wędruje co dnia 2 km do biura Związku, by pełnić swoją powinność, skarbnik chory na tarczycę i oczy ma lat 72, sekretarz liczy lat 78, wszyscy ciągną ten wóz dopóki starczy sił.

Sandomierz: Stan członków z końcem r. 1949 wynosił 68 osób. Przychód w roku sprawozdawczym wykazał kwotę 43.037 zł, rozchód 24.940 zł, pozostałość kasowa na rok 1950 wynosiła 18.097 zł. W roku sprawozdawczym odbyliśmy 6 posiedzeń Zarządu i jedno Walne Zebranie członków. Dary Unrra rozdzielono między najbiedniejszych członków. Od władz miejscowych otrzymali nasi członkowie prawo kupna raz na tydzień tłuszczu $1^1/_2$ kg wędlin. Członkowie, którym od maja 1949 r. wstrzymano wypłatę emerytur oraz wdowy nie pobierające od 1 lutego zaopatrzeń przestali płacić składki. Pozostało więc tylko 19 osób płacących Wielka ilość emerytów chodzi u nas luzem, do organizacji nie należy, chociaż korzysta z wyjednanych ulg, ułatwień i podwyżek.

Strzelin: Walne Zebranie organizacyjne naszego Koła odbyło się w dniu 22 stycznia br. jako drugie z rzędu.

Na zebraniu tym dokonano wyboru Zarządu w następującym składzie: prezes Franciszek Kruczkowski, wiceprezes Włodzimierz Górski, skarbnik Alojzy Salamon, sekretarz Braiter Waleria, członkowie: Konasiewicz T. i Misierowska Józefa, do Komisji Rewizyjnej wybrano Ob. Ob. Bernarda Burga, Brzezowską Marię i Szymkowskiego Kamila.

Poruszono konieczność uzyskania terenów pod ogródki działkowe i poruczono Zarządowi zrealizowanie tego postulatu.

Wągrówiec: Koło nasze liczyło w dniu 31. 12. 1949 roku 139 członków, stan kasy 14.536 zł, do Kasy Pośmiertnej należy ogółem 100 członków. W roku sprawozdawczym odbyliśmy 11 zebrań plenarnych, jedno Walne zebranie i 4 posiedzenia Zarządu. Członkowie nasi otrzymywali do miesiąca października 1949 r. masło przydziałowe po $^1/_4$ kg, natomiast w listopadzie i grudniu tegoż roku margarynę. Ponadto korzystali nasi członkowie ze zniżek do kina, z przydziałów darów Unrra. Dwóch najbiedniejszych członków otrzymało zapomogi po 2.000 zł.

W ciągu ostatnich miesięcy pewna liczba członków naszych otrzymała dekrety przeszeregowania i wyrównanie różnic uposażenia od stycznia 1949.

Więcbork: Z końcem roku 1949 liczyło Koło nasze 55 członków. Saldo kasowe przeniesione na rok 1950 wynosiło kwotę 5.684 zł. W roku sprawozdawczym odbyliśmy jedno Walne Zebranie, 5 zebrań zwyczajnych i jedno nadzwyczajne dotyczące rozdziału darów Unrra, które rozprowadzono pomiędzy członków Koła. Na Walnym Zebraniu członków w dniu 29 stycznia 1950 r. wybrano Zarząd w następującym składzie: prezes Waleria Wojtkowiakowa, wiceprezes Zofia Bilińska, sekretarz Wróbel Julian, skarbnik Mrozowa Helena, jako członkowie: Marta Wikoszowa, Rostalski Stanisław i Sankowska Pelagia.

Zabrze: Liczba członków naszego Koła podwyższyła się w roku sprawozdawczym do 106 osób. Posiedzeń ogólnych było 2, Zarządu Koła 3. Powodem małej ilości zebrań jest brak lokalu. Wpływ kasowy wynosił 25.405 zł, wydatki 10.512 zł. Pozostałe na rok 1950 saldo wynosi 14.893 zł. Dary Unrra rozprowadziliśmy między 67 osób. Od władz miejscowych otrzymaliśmy dla naszych członków bony mięsne, przydziały tłuszczowe jak masło, margarynę, smalec, jaja, proszek do prania. Cały Zarząd pracuje ofiarnie i bezinteresownie. Doroczne Walne Zebranie odbyło się dnia 19 lutego 1950. Po złożeniu sprawozdania z czynności za rok 1949 i omówieniu najważniejszych spraw oraz programu działania w roku bieżącym wybrano Zarząd w następującym składzie: prezes Cydzik Henryk, jako członkowe: Ob. Ob. Sadziński Jan, Paduchowa Aleksandra, Sadlińska Petronela, Dihm Anna, Bujak Władysław.

Walne Zebranie uchwaliło podziękowanie Władzom miejscowym za pomoc dla najbiedniejszych, oraz złożenie na fundusz prasowy „Emeryta" 1.000 zł i na fundusz stypendialny prez. Gizelli 1.000 zł.

Zawiercie: Z końcem r. 1949 liczył nasz Związek 77 członków. Z powodu wstrzymania wypłaty emerytur 20 członkom, 10 z nich zaprzestało płacić składki członkowskie.

Saldo kasowe na rok 1950 wynosi 27.161 zł. Kasy Pośmiertnej 14.281 zł. W roku sprawozdawczym odbyło się jedno Walne Zebranie oraz jedno posiedzenie Zarządu, poza tym Zarząd zbiera się niemal każdego dnia i załatwia sprawy bieżące. Otrzymane dary Unrra rozdzielono pomiędzy najbiedniejszych członków. Zarząd otrzymał od władz miejscowych dla swoich członków mięso i tłuszcze. Dzięki pomocy i uprzejmości prezesa P. R. Z. Z. Ob. Zygmunta Wróbla otrzymało nasze Zrzeszenie pomieszczenie w lokalu powyższego Związku i nie potrzebuje płacić ani za lokal, ani za opał i światło.

Żnin: Koło Emerytów Państwowych w Żninie założone w lipcu 1948 r. liczy obecnie 49 członków. W roku sprawozdawczym odbyliśmy 7 zebrań Zarządu i 2 Walne Zebrania, na których omawiano sprawy aktualne. Zarząd wystarał się dla członków o przydział masła i zniżek do kina.

Delegatka Koła brała udział w Zjeździe Delegatów Okręgowego Związku Emerytów w Poznaniu i w Zjeździe Delegatów C. R. Z. Z. w Warszawie. Dary Unrra rozdzielono pomiędzy najbiedniejszych członków Koła.

Listy z Kraju

Tarnów. Sprawozdanie z rocznej działalności Zarządu Okr. Zw. Emerytów Państw. w Tarnowie za rok 1949 złożone na Walnym Zebraniu dnia 19 lutego 1950 r.

Zagajenie prezesa

Równo przed rokiem, dnia 20. 2 w sali Miejskiej Rady Narodowej, — mówił prezes — rozważaliśmy projekt regulacji naszych emerytur. Zaznaczyliśmy nasze zastrzeżenia co do projektu ujednolicenia emerytur zasadniczych do wysokości trzech tysięcy zł po większonych o pewne dodatki z tytułu zasług społecznych, długości pracy przy jednym zakładzie itd.

Takie rozwiązanie problemu emeryckiego nie mogło nas zadowolić, bo przekreślało prawa nabyte długoletnią służbą. Zażądaliśmy przywrócenia mocy obowiązującej ustawie emerytalnej z r. 1923 w całej rozciągłości a w szczególności art. 6 tej ustawy, gwarantującemu emerytom każdoczesną podwyżkę w obrębie posiadanej grupy, z której korzysta w danej chwili czynny pracownik tej grupy.

Głosy emerytów z całego kraju, zamieszczane na łamach „Emeryta", akcja Związku Zrzeszeń Emerytów przekonały decydujące czynniki i Sejm, że przytoczony na wstępie projekt został wycofany a Sejm ustawodawczy zatwiedził projekt Ministerstwa Skarbu, odpowiadający dezyderatom emeryckim.

Ustawa sejmowa z 1 lipca 1949 r. przywróciła moc dawnej ustawy. Otrzymaliśmy podwyższone i wyrównane emerytury z ważnością od 1 stycznia 1949 r. — w wysokości 50%, przyrzeczono nam, że każdego następnego roku, podwyższać się będą o 10% aż do osiągnięcia 100% ustawowej wysokości.

Wprawdzie nie wszyscy emeryci (a w szczególności wdowy) skorzystali w tym roku z dobrodziejstw ustawy. Uzyskaliśmy jednak dużo, bo nie wisimy już w powietrzu, emerytury nasze są już ustalone i emeryci wiedzą, co im się należy. Tę zasługę przypisać należy tylko zwartości naszej organizacji, zjednoczonej w Związku Zrzeszeń, którego kierownictwo było zdolne przy poparciu czynników państwowych, przeprowadzić nasze postulaty.

Wypływa stąd wniosek, że zgodnie z uchwaloną przez nas na zeszłorocznym Walnym Zgromadzeniu rezolucją, — popierać musimy moralnie i materialnie tę organizację, na czele której stoi jej Zarząd z prezesem Gizellą na czele.

Przed kierownictwem Związku Zrzeszeń pozostaje duże zadanie do spełnienia. Ma ono dać nam

---

OSTATECZNY TERMIN WPŁACANIA PRENUMERATY NA DRUGI KWARTAŁ B. R. UPŁYWA Z DNIEM 20 MARCA B. R.

przedstawicielstwo przy planowanym Wydziale Emerytalnym w Centralnej Radzie Związków Zawodowych w Warszawie. Jest potrzebna wielka czujność, żywy kontakt z decydującymi czynnikami Państwa, połączony z wyjazdami, konferencjami i wydatkami pieniężnymi. Rzecznikiem naszej wspólnej sprawy jest Prezydium Związku Zrzeszeń i organ prasowy „Emeryt".

Musimy dać im nasze 100% poparcie i wpłynąć na te opieszałe Koła Emerytów na terenie Województwa Krakowskiego, które od sierpnia ub. roku zaprzestały przesyłać składki do Związku Zrzeszeń.

Jeżeli dobrze było korzystać z uregulowanych i podwyższonych emerytur, które zrealizował Związek Zrzeszeń, — to obowiązkiem jest poczuwać się przynajmniej do zwyczajnej lojalności, przesyłać składkę organizacyjną i popierać fundusz prasowy przez prenumeratę i propagandę „Emeryta", naszego pisma zawodowego.

Wobecnej chwili Prezydium Związku Zrzeszeń musi być jak barometr czułe i ruchliwe, musi dopilnować, by 10-procentowa podwyżka emerytur z mocy samej ustawy, dalej 5-procentowa podwyżka zasadniczych wynagrodzeń świata pracy obowiązująca od stycznia br. była na mocy art. 6 ustawy emerytalnej przyznana emerytom, by wiele naszych dezyderatów dotąd niezałatwionych weszły na porządek dzienny w państwowym warsztacie pracy.

Na to potrzebne są pieniądze, bo każdy krok Prezydium naszego centralnego Związku na terenie Poznań — Warszawa, jeżeli ma być owocny, — musi mieć środki materialne. Ponieważ sprawa dotyczy ogółu emerytów i jest społeczną, musi ten ogół na odwrót umożliwić kierownictwu pracę, i oddać mu przede wszystkim pełne poparcie w formie płacenia niskich dwuzłotowych składek miesięcznych.

Im prędzej i lepiej spełnimy pod tym względem nasze obowiązki, tym prędzej nadejdzie chwila poprawy egzystencji, przewidzianej w planie sześcioletnim dla mas pracujących, do których emeryci państwowi i samorządowi bezwzględnie należą.

Otwierając dzisiejsze Walne Zgromadzenie — witam najserdeczniej przedstawicieli Władz Państwowych i Samorządowych jako gości, witam Delegatów naszych Kół, licznie zebranych członków naszego Związku i wnoszę okrzyk:

„Suwerenna Ludowo-Demokratyczna Rzeczpospolita Polska — niech żyje!".

Działalność wewnętrzna naszego Związku obejmowała agendy trzech sektorów:
1) samego Związku, 2) Samopomocy, 3) Biblioteki. Tak jak warunkiem dobrej gospodarki w Państwie Ludowo-Demokratycznym jest planowanie, — tak i w naszej gospodarce organizacyjnej Związku obowiązuje zasada planowania na przeciąg 1 roku administracyjnego tj. od ostatniego do następnego Walnego Zgromadzenia.

Wyniki tego planu są następujące:

Na terenie własnego Związku: Personel biurowy złożony z trzech wzgl. 4-ch osób czynny był codziennie od godziny 9—13 i zależnie od okoliczności bardzo często w godzinach nadliczbowych. Codziennie przez biuro przepływały fale i rzeki interesentów. Rzeczowych informacji poza prezesem udzielali p. p. Kosiński, Czopko i Uziej.

Pomoc dla członków:

a) Zarząd wystarał się o przydział mięsa i tłuszczu przez cały rok w ilości od 120—260 porcyj. Rozdawnictwo tego mięsa uregulowano szczęśliwie przez zastosowanie porządku ujętego regulaminem pracy.

b) Na rok 1950 wystarano się o talony tekstylne dla 840 członków.

c) Wystarano się o ceny ulgowe do kina, z czego korzystało 200 osób.

d) 450 osób korzystało z bonów na sodę wzgl. proszek do prania.
Z pomocą od a) do d) przyszła nam życzliwa Powiatowa Rada Związków Zawodowych.

e) Starostwo w Tarnowie przydzieliło nam 4.500 kg mąki, 1.750 kg cukru, 100 kg grysiku i 375 kg mydła.
Tak Powiatowej Radzie Zw. Zaw. jak Starostwu składamy najserdeczniejsze podziękowanie.

f) Na skutek specjalnych zabiegów Związku Zrzeszeń w Warszawie a naszych w Miejskiej Radzie Narodowej w Tarnowie uzyskaliśmy obniżkę podatku lokalowego w wysokości 75%.

g) Tym samym zabiegom Związku Zrzeszeń w Warszawie zawdzięczamy przydział 132 sztuk używanej odzieży z darów UNRRA, które rozdzieliła Komisja między najbardziej potrzebujących za wykluczeniem członków naszego Zarządu.

h) Na skutek pisemnej prośby w Ministerstwie Administracji i w Wydziale Samorządowym Województwa Krakowskiego w sprawie uregulowania uposażeń dla emerytów Samorządu Terytorialnego — spowodowaliśmy przyspieszenie wydania zarządzenia do wypłaty podwyższonych i zaległych emerytur według skali odnośnych przepisów statutowych Związków Samorządu terytorialnego wzgl. siatki płac dla emerytów państwowych.

W sektorze samopomocy miło mi stwierdzić, że planowa gospodarka daje dobre wyniki. Saldo gotówkowe powiększyło się w roku sprawozdawczym o 42.846 złotych i stan jego z końcem roku wynosi 182.681 zł, co czyni 131% stanu przed rokiem a w porównaniu ze stanem w chwili objęcia przeze mnie kierownictwa Związku — majątek społeczny Samopomocy powiększył się 455 razy. Jeżeli tę sprawę szczególnie podkreślam, to nie dlatego, by „zbijać" pieniądze i chwalić się saldem, ale by przy przezornej gospodarce przychodzić z pomocą najbiedniejszym, oczywiście bez naruszenia potrzebnej rezerwy na wypłatę „pośmiertnego", które obecnie wynosi 5.000 zł a od marca br. wypłacać będziemy po 6.000 zł a może i więcej, bo nie wątpię, że Walne Zgromadzenie dzisiejsze podwyższy składkę miesięczną z 20 zł na 25 zł.

Przy tej sposobności apeluję do Kolegów i Koleżanek, by zaobserwowane wypadki nędzy u ambitnych naszych członków zgłaszali w ich imieniu do mnie, wzgl. do Zarządu — bo trudno ścierpieć fakt, by ten czy ów emeryt głodował, gdyż ręki

proszącej nie wyciągnie a grosz na to przeznaczony leży w kasie.

Taka Samopomoc mijałaby się z celem i zaprzeczałaby swej szczytnej nazwie.

Tytułem zapomóg doraźnych wypłaciliśmy przeszło 14.7000 zł, z czego 7.000 zł na skutek wniesionej prośby osobiście, a resztę na skutek naszej inicjatywy po zbadaniu stosunków majątkowych emeryta (tki), i po porozumieniu się z członkami Zarządu Samopomocy.

2. **Regulacja emerytur.** Sprawie tej poświęciłem może najwięcej czasu i pracy tak na posiedzeniach w Warszawie jak i w organie „Emeryt". Wszystkie nasze zabiegi potrafił Zw. Zrzeszeń szczęśliwie rozwiązać i ustawą lipcową 1949 r. przywrócił nam Sejm to, o co zabiegaliśmy od początku — tj. przywrócenie mocy art. 6 ustawy emerytalnej, który stanowi, że każda podwyżka płac zasadniczych u pracowników czynnej służby, — odnosi się i do emerytów w obrębie posiadanej grupy uposażenia.

Mamy wielką satysfakcję, że najwyższe czynniki państwowe uznały nas za świat pracy, bo z tego tytułu korzystamy z przydziałów na równi z pracującymi.

We wszystkich moich głosach publicznych tak na Walnych Zjazdach w Warszawie jak i w prasie podkreśliłem i udawadniałem, że emeryt to także świat pracy i że ma prawo do wszystkich świadczeń jak pracujący.

I to uznały najwyższe czynniki Państwowe.

Obrona tej tezy znalazła wyraz, przyznano nam na 1949 rok 50% należnych emerytur, w roku bieżącym dostaniemy 5% przyznane światu pracy, — bo wszystko to gwarantuje przywrócony art. 6 naszej ustawy.

Podwyżka emerytury w stosunku z 3.000 do 10.000 zł dla emerytów a z 2.100 do 5.000 dla wdów, wypłata wyrównania od dnia 1 stycznia 49 r. wynosząca u niektórych emerytów po kilkadziesiąt tysięcy złotych — przekonała wszystkich tych malkontentów i niedowierzających, że wszystkie w tej sprawie od samego początku podawane informacje członkom, sprawdziły się bez najmniejszego odchylenia, a prezes — optymista, (jak go nazywano) nie miał powodu do kompromitującego prostowania swoich informacyj, które niektóre autorytety starały się, jeżeli już nie ośmieszyć to przynajmniej podważyć.

Przedstawione przeze mnie sprawozdanie Zarządu uzupełnią cyfry statystyczne sekretarza i sprawozdania kasowe skarbników.

Czy plan roczny został wykonany w całości, czy przedterminowo i ponad normę — zakwalifikuje dzisiejsze Zgromadzenie.

Kończąc moje sprawozdanie, dziękuję serdecznie wszystkim członkom Zarządu i współpracownikom za owocną pracę dla naszej organizacji, i proszę o dalszą współpracę w nowym Zarządzie i o 100% harmonię w tej pracy, która przechodzi okres odbudowy.

Wszystkim naszym Członkom Związku łącznie z Kołami składam to samo podziękowanie za popieranie celów naszej organizacji, za wszystkie drobne i dobrowolne datki a przede wszystkim za przywiązanie do Związku naszego a przezeń do jego naczelnego Kierownictwa z prezesem Gizellą, naszym członkiem honorowym, — na czele.

Zestawienie majątku Okr. Związku Emerytów Państw., Wojsk., Samorząd. i Wdów w Tarnowie za rok 1949. (Stan 31. 12. 1949).

	Gotówka zł	Jnwent. zł	Materiał zł	Dłużnicy zł	Razem zł
1. Związek	38.716	44.774	17.745	10.000	111.235
2. Biblioteka	1.041	84.985	—	—	86.026
3. Samopom.	182.681	—	—	16.000	198.681
Razem	222.438	129.759	17.745	26.000	395.942

Rezolucja uchwalone na tym Waln. Zgromadzeniu

1. Walne Zgromadzenie uchwala jednogłośnie wyrazić Prezydium Związku Zrzeszeń Emerytalnych w Warszawie serdeczne podziękowanie za jego owocne zabiegi około przeprowadzenia regulacji uposażeń emerytalnych na drodze ustawodawczej, darzy je pełnym zaufaniem i prosi o dalsze orędownictwo u decydujących Czynników Państwowych we wszelkich sprawach, które czekają na zrealizowanie

2. Walne Zgromadzenie zanosi gorący apel do wszystkich członków stowarzyszonych o moralne i materialne popieranie naszej Centrali przez uiszczanie składek miesięcznych, apeluje do Zarządów Kół i Oddziałów, by wpłacone na rzecz Związku Zrzeszeń w Warszawie do Okręgowych względnie Wojewódzkich Związków składki — nie były przez te Związki przetrzymane, lecz odprowadzane do Związku Zrzeszeń jako właściwego miejsca przeznaczenia.

Z uwagi nato, że przed Prezydium Związku Zrzeszeń stoją doniosłe zadania do spełnienia jak:

1. wprowadzenie godnego Przedstawicielstwa do planowanego Wydziału Emerytalnego przy Centralnej Radzie Związków Zawodowych w Warszawie,
2. wyjednania przyspieszenia wypłaty 10% dodatku regulacyjnego naszych emerytur na rok 1950 oraz
3. 5% podwyżki, przyznanej światu pracy od dnia 1 stycznia 1950 r. a przypadającej emerytom na podstawie art. 6 ustawy emerytalnej. — Walne Zgromadzenie wyraża niepłonną nadzieję, że apel ten nie pozostanie bez echa, że odnośne Zarządy Kół i Związków zrewidują swoje dotychczasowe bierne stanowisko i spowodują że przetrzymane składki odprowadzone zostaną do właściwego miejsca przeznaczenia.

To poparcie dać musimy i o nie prosimy.

3. Walne Zgromadzenie zwraca się z prośba do wszystkich członków zrzeszonych i Ogniw organizacyjnych o popieranie funduszu prasowego przez masową prenumeratę czasopisma „Emeryt", najlepszego naszego przyjaciela, doradcy i przodownika łączącego świat pracy w stanie spoczynku z naszymi Władzami Państwowymi.

Jan Madej

Leszno Dnia 19 lutego rb. o godz. 14-tej odbyło się na sali ob. Marysiaka „*Walne Zebranie*" tut. koła na którym wybrano zarząd w tym samym składzie z tą jedną zmianą, że sekretarzem została Ob. Pawlicka Jadwiga.

Skład zarządu obecnego jest:
Przewodniczący, Haława Ignacy, Leszno, ul. Świętokrzyska 8. Zastępca przewodniczącego, Kozłowska Franciszka, Leszno, ul. Gabr. Narutowicza 59. Sekretarz, Pawlicka Jadwiga. Leszno, ul. 3 Maja 1. Zastepca sekretarza, Kubiński Ludwik, Leszno, ul. Bracka 13. Skarbnik Miękwicz Marian, Leszno, ul. Klonowicza 3. Członkowie zarządu, ob. ob. Piotrowski, Przybylska i Ratajczakowa. Komisja rewizyjna, przewodniczący ob. Oleszak i jako członkowie ob. ob. Kusz i Cichy a zastępcy ob. Krahl i Szalczyński. Sąd polubowny, przewodniczący ob. Szczepański ob. ob. Weyna, Nowak i Staude jako członkowie. Delegaci na zjazdy, ob. Skomra i Pawlicka.

Stan członków dnia 31. 12. 49 r. 252
Stan kasy dnia 31. 12. 49 r. 32.041,— zł
Kasa pośmiertna wykazała saldo: 6.400,— zł

W roku 1949 mieliśmy 4 wypadki śmierci członków kasy pośmiertnej i wypłacono osobom uprawnionym z teże kasy a to: 2 po 6.000,— zł i 2 po 8.000,— zł za każdy wypadek.

Informacje o Schroniskach Emerytów

Na liczne zapytania co do warunków przyjęcia i pobytu w Schroniskach Emerytów Państwowych i Wojskowych podajemy następujące wyjaśnienia:

Związek Emerytów Państwowych uruchomił dotychczas 2 Schroniska a mianowicie:

1) Kamień Wielki, poczta Witnica, powiat Gorzów Wlkp. (pałac o 3 salach, 20 pokojach dużych i 4 mniejszych, 17 ha parku z ogrodem, sadzawkami, pięknym drzewostanem, budynkami gospodarczymi). Dojazd przez Krzyż — Gorzów do stacji kol. Kamień Mały, 2 km od Schroniska. Wystarczy po otrzymaniu skierowania napisać do Administracji Schroniska, by konie wysłano do pociągu.

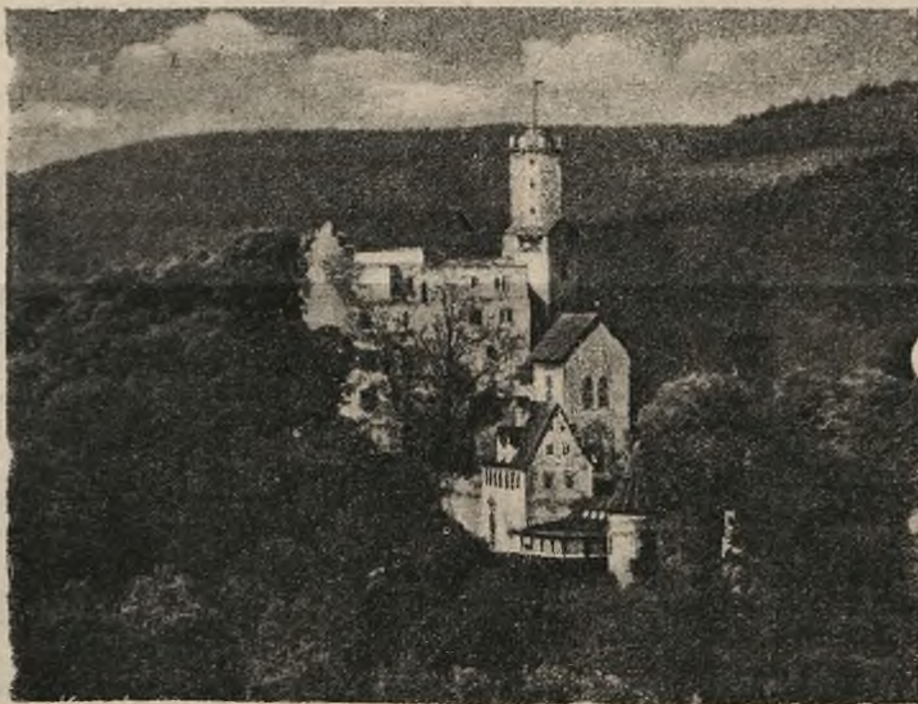
2) Bystrzyca Górna pow. Świdnica D. Śląsk, woj. wrocławskie, stacja kol. w miejscu (600 m). Dom dwupiętrowy, murowany, 12 pokoi, dwie sale, restauracja, ogród, pole).

W obu Schroniskach elektryczne oświetlenie, wodociągi, kompletne urządzenie, brak tylko prześcieradeł, koców i poduszek, które pensjonariusze winni przywieźć ze sobą.

Opłaty za stałe pomieszczenie wynoszą 5.000 zł miesięcznie, wyjątkowo wdowy, pobierające niskie pensje wdowie otrzymują zniżki indywidualne.

Pensjonariusze za pobyt czasowy płacą po 500 zł dziennie przez czas pobytu, kwotę tę należy uiścić z góry na konto PKO V-1790 — Brzmienie Konta: „Związek Polskich Zrzeszeń Emerytalnych".

Płatnych posad w Schroniskach nie ma.

Widok Bystrzycy Górnej

Stali pensjonariusze muszą zapisać się do Kasy Pośmiertnej i złożyć deklarację, że w razie śmierci suma ubezpieczeniowa wypłacona być winna Schronisku. Składki do Kasy wynoszą: jednorazowe wpisowe 100 zł, składka miesięczna 15 zł i tzw. wypadkowe 20 zł za każdy wypadek śmierci.

Utrzymanie porządku w Schronisku i poddanie się regulaminowi domowemu jest głównym warunkiem pobytu w Schronisku.

Pensjonariusze są obowiązani dbać o honor i dobrą opinię Schroniska, przyczyniać się do zgodnego współżycia z otoczeniem.

O przyjęcie do Schroniska na stałe ubiegać się mogą samotni emeryci i emerytki przez swoje organizacje, które przy wydawaniu opinii o kandyda-

łach wzgl. kandydatkach kierować się winny nie tylko względami osobistymi w stosunku do kandydatów, ale także dobrem samej instytucji stworzonej wielkim trudem i nakładem.

Odnośne wnioski nadsyłać należy do Prezesa Związku Poznań, ul. Limanowskiego nr 11, który uprawniony jest do wydawania skierowań.

Do wszystkich Zrzeszeń, Kół i Stowarzyszeń zwracamy się z prośbą o urządzenie w odnośnych miejscowościach zbiórki książek dla naszych bibliotek schroniskowych.

Za Zarząd Związku:

Gizella, prezes

Odpowiedzi Redakcji

Ob. A. N.: Ustęp dotyczący umieszczenia w zakładzie dla umysłowo chorych dotyczy jedynie osoby pobierającej zaopatrzenie emerytalne, nie odnosi się natomiast do członków rodziny. Członkowie rodziny mogą być przyjęci do takiego zakładu jedynie na podstawie decyzji władzy sprawującej nadzór nad zakładami.

Ob. J. M.: Brak odpowiedzi przypisywać można jedynie nawałowi pracy jaki wytworzył się w P. Z. E. z powodu dokonywania przeszeregowań i wypłacania wyrównań — Należy wysłać jeszcze jeden list, tym razem na ręce Naczelnego Dyrektora P. Z. E. Czy Ob. przedłożył wszystkie wymagane dowody?

Ob. R. S.: Emerytura dla wyjątkowo zasłużonych unormowana została ustawą z dnia 11 grudnia 1924.

Podanie o dar z łaski kierować należy do Prezydenta Rzeczypospolitej przez swoją właściwą władzę naczelną, która przedkłada je Ministrowi Finansów, gdyż inaczej nie może być ono uwzględnione.

Ob. St. Wojciechowski: W sprawach osób pojedynczych nie interweniujemy. Osobiste sprawy winien każdy zainteresowany sam sobie załatwić. Występujemy w sprawach dotyczących ogółu a nie jednostek.

Ob. Rozmuski: Wszelkie sprawy osobiste pomiędzy Zarządem Kół czy Oddziałów a poszczególnymi członkami, należą do kompetencji Kół i Oddziałów, w ostatecznym wypadku do kompetencji Waszego Walnego Zebrania. Zarząd Okręgu nie miesza się do spraw personalnych Kół wzgl. Oddziałów. — W pierwszym rzędzie do rozstrzygania osobistych sporów powołany jest Sąd Polubowny danego Zrzeszenia.

Ob. Kolankowski: Na pytanie nie możemy udzielić odpowiedzi nie wiedząc, kto wypłaca Ob. uposażenie, czy rentę, kiedy i w jaki sposób został Ob. z pracy zwolniony, czy był pracownikiem umysłowym, czy fizycznym, kontraktowym, czy stałym, ile lat służby zaliczono do wysługi.

Ob. R. Z. Kunów: W sprawie udostępnienia emerytom i wdowom korzystania z przydziałów tekstyliów żadnego rozporządzenia dotychczas nie wydano. W sprawie odmowy sporządzenia na koszt P. Z. E. protezy ustnej, można wnieść zażalenie do Ministerstwa Skarbu. — Rozumiemy, że u ludzi starszych brak protezy wywołuje przykre choroby wewnętrzne; dlaczego jednak Ob. nie przedłożył zaświadczenia lekarza powiatowego o konieczności i celowości sporządzenia protezy.

Ob. Stef. G., Włocławek. O obowiązku zgłaszania przez pracodawcę każdego pracującego emeryta do Ubezpieczalni Społecznej traktują przepisy §§ 14, 17 i 18 rozp. Min. Op. Społ. z 28. 12. 1933 Dz. U. R. P Nr 103 poz. 118. — Dekret o obowiązku ubezpieczenia pracowników umysłowych z dnia 24. 11. 1927. Za emeryta po 65 roku życia płaci się tylko składki od wypadku i na fundusz pracy. Odpada obowiązek płacenia 8% na ubezpieczenie emerytalne.

Ob. Jan Stanisławski: W braku osobnego miejskiego statutu emerytalnego, przysługuje Obywatelowi, o ile przeszedł na emeryturę po roku 1923 takie uposażenie emerytalne, jak emerytowanym pracownikom państwowym, tj. 50% uposażenia pracownika czynnego VII grupy stosownie do zaliczonych lat służby.

Według art. 28 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923, — przeniesienie pracownika w stan spoczynku następuje na prośbę pracownika państwowego

a) bez względu na wiek z powodu ułomności cielesnej albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych do tego stopnia, iż stał się on trwale niezdolnym do służby;

b) bez względu na zdolność do służby, gdy przekroczył 60 lat życia;

c) gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego i ukończył 55 lat życia.

Według przepisu art. 29 tej ustawy władza służbowa przenosi pracownika państwowego w stan spoczynku bez jego prośby, gdy funkcjonariusz państwowy z powodu choroby nie pełnił służby dłużej niż na to zezwalają ustawy o państwowej służbie cywilnej, gdy stał się trwale niezdolny do służby i utracił przy tym conajmniej 50% zdolności do zarobkowania; jeżeli w ciągu pół roku od chwili przeniesienia go w stan nieczynny nie został powołany do służby czynnej.

Ob. Michał Janicki: Przyjęcie do Schroniska Emerytów osoby nerwowo chorej jest niemożliwe. Nie mamy w Schronisku ani pielęgniarki ani lekarza. — Zresztą osoba taka według opisu Obyw. uprzykrzająca życie otoczeniu w domu, zakłócałaby porządek domowy i uniemożliwiałaby współżycie z innymi pensjonariuszami. — Są zakłady dla nieuleczalnie chorych, należy zwrócić się do tych zakładów.

Umieszczenie w zakładzie dla umysłowo chorych na koszt państwa przysługuje tylko emerytowi a nie członkom jego rodziny.

Ob. Serkowska: Wstrzymanie wypłaty pensji wdowiej nastąpiło napewno z powodu nie przedłożenia metryki urodzenia. — Państwowy Zakład Emerytalny nie może wiedzieć, że Obywatelka ma lat 73, jeżeli nie otrzymał dokumentu wykazującego wiek Obywatelki.

Ob. Mnichowski Erazm: Tabelę uposażeń emerytalnych pracowników Bezpieczeństwa Publicznego podamy w jednym z następnych numerów,

jak tylko znajdziemy trochę wolnego miejsca. — O ile Ob. poda swój stopień służbowy i ilość lat policzalnych do emerytury oraz nadeszle znaczek na odpowiedź, podamy przysługującą Ob. wysokość emerytury listownie.

Ob. Kwiatkowski, Kielce: Dziękujemy za nadesłane czasopisma, dotyczą one przeważnie rencistów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, reszta była przez nas szerzej omawiana w „Emerycie". — Weryfikacja jest w toku, pisaliśmy o tym w ostatnim numerze.

Wszystkim zapytującym: Podajemy do wiadomości, że obecnie udzielanie uprawnień do nabywania biletów ulgowych do kin należy do zakresu działaniu „Filmu Polskiego", który wydał odpowiednie zarządzenie do wszystkih Zarządów Kin w Polsce, — pouczając, że emeryci, emerytki i wdowy pobierające zaopatrzenia emerytalne, będące członkami Związków emeryckich, mogą przy okazaniu legitymacji odnośnego Związku, zaopatrzonych w fotografię przestemplowaną pieczęcią, nabywać wprost w kasie kina ulgowe bilety bez jakichkolwiek innych zezwoleń.

Wydane przez Okręgowy Związek w Poznaniu legitymacje członkowskie nadają się zupełnie do tego celu. Fotografię mniejszego formatu przykleić można na stronie drugiej u dołu i przestemplować okrągłą pieczęcią Związku w ten sposób, by połowa pieczęci znalazła się na fotografii, druga na legitymacji.

Gdzie Dyrekcja Kinematografu wzbrania się uwzględniać legitymacyj, winien odnośny Zarząd wnieść zażalenie do Dyrekcji Filmu Polskiego — Warszawa, ul. Noakowskiego 23, Wydział Ulg Kinowych.

KOMUNIKATY

Kasa Pośmiertna Związku Emerytów w Poznaniu zawiadamia członków, iż w miesiącu lutym br. zmarł jeden członek Kasy, wobec czego wszyscy członkowie, oprócz zwykłej członkowskiej składki miesięcznej zł 15, winni uiścić składkę wypadkową w kwocie 20 zł.

Na przekazach należy wyraźnie wypisać — jakiego konta przesyłka dotyczy (np. „Kasa Pośmiertna", „składka członkowska", konto P. K. O. V-1294; „fundusz prasowy" itp.) „Emeryt", konto P. K. O. V-945.

Wszystkich zapytujących zawiadamiamy, że Schronisko Emerytów w Kamieniu Wielkim przyjmuje przez cały rok pensjonariuszów na pobyt stały i czasowy. Schronisko w Bystrzycy czynne będzie na stałe od 1 maja br.

W obu Schroniskach czynne jest światło elektryczne i wodociągi.

Opłata za osobodzień dla wczasowiczów wynosi w obu Schroniskach z pełnym utrzymaniem 500 zł. Kwotę za czas zamierzonego pobytu należy wpłacić za pośrednictwem PKO Nr V-1790 na konto Związku Polskich Zrzeszeń Emerytów przy dokładnym podaniu adresu nadawcy i czasu pobytu, po czym nastąpi skierowanie.

Dla pensjonariuszów stałych obowiązują odmienne stawki opłat.

Wszelkich bliższych informacyj udzieli prezes Związku Emerytów, Poznań, ul. Limanowskiego nr 11.

Spółdzielnia Oszczędnościowo - Pożyczkowa Emerytów Państwowych w Poznaniu zawiadamia, że doroczne Walne Zebranie członków Spółdzielni odbędzie się

dnia 26 marca 1950 o godz. 11 w sali Młyńska 5.

Bilans i sprawozdanie wyłożone są do wglądu w lokalu Spółdzielni.

Porządek dzienny obejmuje sprawozdania, dyskusję nad nimi i powzięcie uchwał, zatwierdzenie budżetu i bilansu, oznaczenie granic kredytu i zobowiązań oraz wybór trzech członków Rady Nadzorczej.

ZA RADĘ NADZORCZĄ

Zülsdorff, sekretarz *Gizella,* przewodniczący

OD ADMINISTRACJI

Na odcinkach czeków P. K. O. i przekazów pocztowych prosimy podawać adres pismem czytelnym.

Z dużych miast, w których każda dzielnica ma swój Urząd doręczający, prosimy podawać numer poczty doręczającej.

Z miejscowości, w których nie ma na miejscu poczty podać miejscowość, numer domu, ostatnią pocztę, powiat i województwo.

Dokładny adres przyspiesza obieg korespondencji.

P. Adamczak, Bydgoszcz: Prenumrata kwartalna wynosi 90 zł a nie 60 zł, należy dopłacić 30,— zł.

P. Żukotyński, Gdańsk-Oliwa: Numer trzeci wyczerpany, wysłaliśmy 30 stycznia br. w przesyłce zbiorowej do Urzędu pocztowego.

W administracji naszej złożyli:

Na Fundusz Prasowy: p. Kubasiewicz Aleksander Olsztyn 300,— zł; p. Szymański Antoni, Łask 100,— zł; p. Kalisz Bronisław, Łask 500,— zł; p. Nędza Franciszek, Rybnik 140,— zł, Związek Emerytów Państwowych, Gdańsk 1000,— zł; p. Trompeteler Wacław, Milanówek 50,— zł; p. Niedzielski Kazimierz, Krosno 130,— zł; p. Drozd Celina, Poznań 100,— zł; p. Orkan Karol Sporysz k. Żywca 100,— zł; p. Maria Bujaków Kronenbergowa, Kraków 200,— zł; X. Typrowicz Antoni, Dukla 50,— zł.

Na Fundusz Stypendialny im. Prezesa Gizelli: p. Ścibisz Józef, Ursus k. Warszawy 250,— zł. Związek Emerytów Państwowych Rabka 1.000,— zł; p. Zenkteler Stanisław Poznań 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych Bydgoszcz 5 000,— zł; p. Bocheński Józef, Poznań 100,— zł; Związek Emerytów Państwowych Gdańsk 1.000,— zł.

Fundusz Zapomogowy: p. Witek Teofil, Grąbkowo 150,— zł; p. Rydzewski Bolesław, Brok n. Bugiem 210,— złotych.

Fundusz na bibliotekę: p. Matejko Wł. Odolanów Wlkp. 1.000,— zł.

Na odbudowę Poznania i Warszawy: p. Szulc Łucjan, Olsztyn 500,— zł.

TREŚĆ NUMERU:

Nakład i własność Okręgowego Związku Emerytów Państw. w Poznaniu — Red. odpow.: Bronisław Baron, Poznań, ul. Młyńska 5. P. Z. G. Poznań, Strzałowa 2a 293 - 6100 — III.50 — K 1-11615